



OKRESNÁ PROKURATÚRA PIEŠŤANY
Vážska 28, 921 01 Piešťany

Číslo: Pv 576/17/2204-57
EEČ: 2-18-51-2018

Piešťany 04.04.2018

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. XXXXX
Trestný čin: zločin: týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a Trestného zákona
Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Piešťany

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX 357 XXXXX, Slovensko
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- zločin: týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a Trestného zákona
štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

od presne nezisteného času, najmenej od mesiaca december 2015 do 30.09.2017, v rodinnom dome v XXXXX ako nevlastný otec maloletého sedemročného XXXXX, žijúceho s ním v spoločnej domácnosti, tohto pravidelne, asi raz týždenne a posledné tri mesiace každodenne udieral päťami do hlavy a do chrbta, sácal ho na zem a kopal do oblasti nôh, vulgárne mu nadával, že je „kokot, bukmen, zkurvysyn, príživník, debil, asociál a iné“ a vyhrážal sa mu, že ho zabije, pričom dňa 30.09.2017 udrel maloletého päťou do brucha, následkom čoho maloletý vybehol na poschodie rodinného domu a rukami rozbil sklenenú výplň na dverách detskej izby a spôsobil si tak rezné poranenia vyžadujúce lekárske ošetrovanie, čím maloletému XXXXX spôsobil fyzické a psychické utrpenie,

Okresnému úradu XXXXX, odboru všeobecnej vnútornej správy, pretože výsledky vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť

priestupkom proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d) zákona číslo 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

x

Odôvodnenie:

Vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva PZ Trnava, Odboru kriminálnej polície, 3. Oddelenia vyšetrovania, XXXXX (ďalej len „vyšetrovateľ“) uznesením ČVS:ORP-XXXXX zo dňa 01.10.2017 v zmysle § 199 odsek 1 Trestného poriadku začal trestné stíhanie za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), odsek 3 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona a následne uznesením zo dňa 02.10.2017 podľa § 206 odsek 1 Trestného poriadku vzniesol obvinenie XXXXX na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Trestné oznámenie v danej veci podala XXXXX, matka maloletého XXXXX ktorá bola k podaniu iniciovaná zo strany lekára pohotovostnej ambulancie, kde bol maloletý dňa 30.09.2017 na ošetrení z dôvodu rezných poranení na rukách spôsobených rozbitím sklenenej výplne dverí.

XXXXX ako bývalá manželka XXXXX a tiež XXXXX, dcéra obvineného, vypovedali skutočnosti, na základe ktorých bolo obvinenému vznesené obvinenie a ktoré sú vyššie uvádzané a kladené obvinenému za vinu.

Vyšetrovateľ PZ počas vyšetrovania vo veci vykonal množstvo dôkazných prostriedkov a zabezpečil dôkazy, na základe ktorých je možné rozhodnúť vo veci. Vo veci boli vypočutí obvinený XXXXX, v procesnom postavení svedka – poškodeného XXXXX, maloletý M.V., svedkovia XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX a XXXXX. Do vyšetrovacieho spisu boli zadovážené znalecké posudky vypracované Ústavom pre znaleckú činnosť v Psychológii a Psychiatrii, spol. s r.o. Nové Zámky číslo XXXXX k osobe obvineného XXXXX, číslo XXXXX k osobe maloletého XXXXX a číslo XXXXX k osobe svedkyne XXXXX, ďalej znalecký posudok číslo XXXXX vypracovaný znalcom XXXXX ku zraneniam maloletého XXXXX., zápisnica z domovej prehliadky u obvineného XXXXX a zápisnice o prehliadke iných priestorov vykonanej v osobnom motorovom vozidle, lekárske správy k zraneniam maloletého M.V., fotokópia spisu maloletého, vedeného na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny XXXXX, správa z Azylového domu DOMUM XXXXX, správy zo Základnej školy na XXXXX k maloletému XXXXX, správa z Materskej školy -Zavretý kút XXXXX k maloletému, správa Centra pedagogicko-psychologického poradenstva XXXXX, správa detského lekára XXXXX, rovnopis rozsudku Okresného súdu XXXXX sp. zn. XXXXX, listinné materiály z vyšetrovacieho spisu ČVSXXXXX6, správy, posudky hodnotenia a lustrácie v systéme Avízo, výpis z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, odpis z registra trestov k osobe obvineného XXXXX.

Po skončení vyšetrovania predložil vyšetrovateľ dňa 20.03.2018 na tunajšiu okresnú prokuratúru vyšetrovací spis ČVS: ORP-XXXXX spolu s návrhom na postúpenie veci.

Preskúmaním predmetného návrhu ako aj na vec sa vzťahujúceho vyšetrovacieho spisu som dospela k záveru, že v danej veci je dôvodný postup podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku.

Obvinený XXXXX (č.l.57-59) vo svojej výpovedi v prípravnom konaní poprel spáchanie skutku, pre ktorý mu bolo vznesené obvinenie. K veci okrem iného uviedol, že s bývalou manželkou XXXXX majú dve spoločné deti. Najstaršiu dcéru XXXXX a najmladšiu XXXXX Bývalá manželka má ešte syna Mareka s iným mužom. Od roku 2015 všetci žijú s ním v rodinnom dome v obci XXXXX je akoby otcom. Poprel, že by maloletému XXXXX nadával, alebo ho denne bil. Občas mu capol po zadku alebo mucholapkou po rukách a to vtedy, keď spravil niečo zlé. Vulgárne a oplzlo svojmu synovi nadáva práve jeho matka XXXXX, ktorá ho aj bila. XXXXX sa svojmu synovi XXXXXi vôbec nevenovala a on by potreboval práve to, aby sa mu matka viac venovala. On si s XXXXX v poslednom období nerozumel, často sa doma aj po telefóne hádali a vulgárne si nadávali. Nadobudol pocit, že XXXXX maloletého XXXXX štvie proti nemu, lebo tento ho začal vulgárne oslovovať. Ďalej uviedol, že bývalá manželka XXXXX ani staršia dcéra XXXXX, ktorá má 22 rokov, nikde nepracujú, ani sa doma riadne nestarajú o domácnosť, v dôsledku čoho vznikajú hádky. On brigádnicke pracuje počas celých týždňov a to každý deň minimálne do 19:00 hodiny až 20:00 hodiny, prípadne aj do 21:00 hodiny. Ošatenie, stravu, nákupy pomôcok maloletému XXXXX zabezpečuje on, dokonca tohto denne vozí do školy autom. V minulosti ho brával so sebou počas víkendov na hasičské súťaže, čo mu matka XXXXX zakázala. Čo sa týka incidentu zo dňa 30.09.2017 k tomu došlo tak, že popoludní, keď maloletú Jessicu uspávala XXXXX tak XXXXX robil po dome krik, vyvádzel, tak ho vyhnal z izby, aby bolo ticho. XXXXX sa urazil a odišiel. Po chvíli prišla XXXXX za ním a dohovárala mu za to, že XXXXX zbil, čo sa vôbec nestalo a na to XXXXX šiel a od jedu, z rozhorčenia, tresol rukami do skla na dverách, následkom čoho sa dorezal. Obvinený uviedol, že sa nikdy nikomu nevyhrážal, vlastní vzduchovku, z ktorej dával strieľať aj XXXXX a v minulosti vlastnil plynovú pištoľ, ktorú už teraz nemá. Poprel častú konzumáciu alkoholu.

XXXXX (č.l.61-63), biologický otec maloletého XXXXX a teda zákonný zástupca poškodeného maloletého, uviedol, že so svojim synom XXXXX sa stretáva sporadicky asi raz za tri - štyri mesiace. Pri týchto stretnutiach s ním trávi asi 3 hodiny. Stretnutie prebieha za prítomnosti matky maloletého, XXXXX. Modriny na tele svojho syna nikdy nevidel, ale tento sa mu zdal ustráchaný. Syn sa mu počas uvedeného obdobia dvakrát posťažoval na to, že ho obvinený bije, raz mu to povedal osobne a raz do telefónu. Za uvedené dohovárал XXXXX aby vec riešila, táto však odmietla vec riešiť, pričom uviedla, že ju obvinený potom vyhodí z domu. XXXXX sa mu pri stretnutiach sťažovala na to, že XXXXX sa im vyhráža, že raz vytiahol nožík, že malého kopol do brucha a nemá ho rád. Uvedené veci preto aj v minulosti nahlásil na Úrade práce sociálnych vecí a rodiny XXXXX a aj na políciu. Dcéru XXXXX, XXXXX označil za papuľnatú. O samotnej XXXXX sa vyjadril v tom zmysle, že táto sa nechá veľmi ľahko zmanipulovať. Pri ich zoznámení mu rozprávala, ako ju jej manžel XXXXX týra, že jej ubližuje a pre uvedené sa s ním rozviedla, potom sa opäť ku nemu vrátila a potom mu vravela opak, že sa s Ľubošom dobre žije. Pred výsluchom ho XXXXX kontaktovala a vravela mu, že obvinený sa o nich dobre staral. Osobne nebol svedkom žiadneho incidentu.

Poškodený maloletý XXXXX. (č.l.102-103) po príslušnom zákonom

poučení primeranom jeho veku, odmietol voči obvinenému vypovedať.

XXXXX (č.l. 79-85), matka obvineného, po zákonom poučení v procesnom postavení svedka, nevyužila svoje zákonné právo podľa § 130 odsek 1 Trestného poriadku a k veci uviedla, že žije na prízemí rodinného domu v obci XXXXX, kde býva aj jej syn s XXXXX a deťmi. Syn chodí denne autom do Piešťan, kde odvezie deti do školy a škôlky a následne ide do práce, odkiaľ sa vracia v neskorých večerných hodinách. Podľa jej vyjadrení jeho bývalá manželka nie je v poriadku, nie je normálna. S touto dochádza do konfliktov, táto nepracuje, nevie a nechce doma nič spraviť, nič upratať. Vnučka XXXXX je podľa nej hlúpe a drzé dievča. XXXXX je veľmi zlý a nevychovaný, jej samotnej vulgárne nadáva, že je sprostá, stará „kurva“. Nemyslí si, že by maloletého jej syn obvinený XXXXX týral, občas mu síce dal na zadok alebo na neho skríkol, bolo to však vtedy, keď maloletý robil zle.

XXXXX (č.l.68-70), matka maloletého XXXXX uviedla, že do Dubovian sa presťahovali dňa 30.06.2015 z Azylového domu v Piešťanoch. Zo začiatku bol obvinený XXXXX normálny, asi pol roka fungovali dobre. Potom v roku 2016 začal klamať, že ide do roboty a pritom v robote nebol a začal chodiť po krčmách a po kamarátoch. Jeho mama začala do nich vrtať, nepáčilo sa jej, že si s XXXXX vychádzajú.

Od roku 2016 sa teda začala viac s XXXXX hádať, konflikty vznikali hlavne kvôli jeho matke a kvôli Valentínymu, biologickému otcovi XXXXX Syn vtedy hádky nepociťoval, to boli hádky medzi nimi, deti žili normálne. Až posledné tri - štyri mesiace /v lete roku 2017/ XXXXX agresivitu preniesol na malého XXXXX. Od júna 2017 XXXXX vulgárne nadával, že je „skurvysyn, retardák, asociál, príživník, debil“, hovoril mu, že je „jebnutý“ ako jeho manka. Predtým mu škaredo nehovoril, ale potom si už asi ani nedával pozor a asi mu to bolo jedno a nadával mu stále. Taktiež ho bil po chrbte a po hlave, alebo ho chytil za krk. Udieral ho otvorenou dlaňou, pästou pravdepodobne nie. Vo svojej výpovedi však zároveň uviedla, že potom, čo obvinený vulgárne vynadal synovi XXXXX tento následne vulgárne nadávky adresoval obvinenému.

XXXXX sa jej cez víkendy sťažoval, že ho XXXXX zbil. XXXXX ju vždy oklamal, že on ho nezbil, keď mu ukázala, že na bruchu, krku, alebo na chrbte má odtlačenú ruku, tak povedal, že to on nebol. XXXXX s ním normálne fungoval, aj keď ho obvinený zbil. Následne potom, čo obvinený XXXXX zbil, po cca 2 hodinách XXXXX Mareka zavolať a išli spolu von. XXXXX mal XXXXX rád ako vlastného otca.

Dodala, že niekedy v roku 2016 obvinený XXXXX chytil rukou za tričko pod krkom, stiahol ho k zemi a nohou ho kopol asi štyrikrát, neboli to silné kopance, bolo to špičkou papúč alebo šľapiek. Ona mu hovorila, nech to nerobí, že to bude na ňom vidieť a že to pôjde nahlásiť a odtlačila ho.

Čo sa týka udalosti zo dňa 30.09.2017 uviedla, že to bola sobota, tak ona vešala prádlo na dvore a XXXXX prišiel za ňou von, plakal, pričom jej povedal, že Ľuboš ho silno buchol do brucha a že má bolesti. Prádlo nechala tak a XXXXX išiel po schodoch hore a ona išla za ním. XXXXX išiel do kuchyne pozrieť, či je tam táto a Ľuboš mu nejako ponadával a XXXXX chytil nervy, rozbehol sa a rozbil sklo na dverách na detskej izbe. Strašne krvácal na rukách a dcéra mu dala prvú pomoc

a ľahol si v kuchyni na lavicu, lebo mu zostalo zle a zavolali dcérinho kamaráta, ktorý ich zaviezol do nemocnice. Dcéra jej povedala, že XXXXX chytil nervy a buchol Mareka do brucha.

XXXXX (č.l.74-76), dcéra obvineného, po zákonom poučení v procesnom postavení svedka, nevyužila svoje zákonné právo podľa § 130 odsek 1 Trestného poriadku a k veci okrem iných skutočností uviedla, že so svojim otcom XXXXX býva asi dva roky v Dubovanoch. Predtým bývala s matkou a so súrodencami v Azylovom dome v Piešťanoch. Zo začiatku bolo spolužitie celkom v poriadku, otec chodil do roboty, ona ešte študovala. Asi po roku mu začala dohovárať jeho mama, ktorá nesúhlasila s tým, aby s nimi obvinený žil a otec zostal rozčúlený. Od leta 2016 boli v domácnosti stále hádky. Otec začal malému XXXXX nadávať, že je „drbnutý, prijebaný, kokot“ a podobne a že je ako jeho tatko „Sučanský“ a stále niečo na adresu jeho biologického otca. XXXXX na to reagoval, že „ty si“, alebo sa slovne sa bránil. Aj do židov a asociálov mu nadával. Občas to aj XXXXX zamrzelo a začal plakať. V tom období obvinený bil maloletého XXXXX asi každý druhý deň. Nejednalo sa však o brutálne bitie, bil ho po chrbte, po nohách, po ruke. Zranenia nemal, mával občas modriny alebo odtlačenú ruku. Určité obdobie ho aj kopal, potom ho udieral už iba rukami a nie nohami. Mama to riešila tak, že sa s otcom hádala, ona sa ich snažila od seba rozdeliť, mama sa vždy XXXXX zastávala. Otec ho bil otvorenou dlaňou.

Čo sa týka dňa 30.09.2017 svedkyňa uviedla, že mama bola na dvore a vešala prádlo a ona uspávala XXXXX v obývačke. Potom prišiel XXXXX do izby a chcel sa asi hrať, keďže tam má hračky. Jessica už potom nespala a pustili si televízor. Ona bola medzi nimi uprostred a XXXXX nejako omylom pritlačil ruku, keď preliezal cez ňu. Jessica neplakala, ale XXXXX to videl a hneď zdrapil XXXXX za tričko a udrel ho do brucha otvorenou dlaňou. Úder bol na jeho vek a postavu dosť silný a XXXXX potom vybehol na chodbu, že to ide povedať mame, asi plakal a nažaloval to mame a potom vybehol na chodbu a buchol do toho skla. Ona potom prišla z obývačky a XXXXX mal dorezané ruky a krvácali mu. Potom prišla babka a začala sa hádať s mamou a otcom. Otcovi povedala, aby šiel XXXXX zaviesť do nemocnice, ale našiel si výhovorku, že to nie je nič dôležité a zobral sa a išiel so svojou matkou na cintorín. Preto volala kamarátovi, aby ich zaviezol na pohotovosť. Má vedomosť, že otec mal zbraň, nevie či bola plynová alebo ostrá.

XXXXX (č.l.86-87), pracovníčka Úradu práce sociálnych vecí a rodiny XXXXX, uviedla, že rodinu maloletého XXXXX monitoruje od roku 2012. Do tejto rodina chodila ona, ako aj jej kolegyne z dôvodu oznámenia XXXXX. Dňa 13.07.2016 sa na úrad bez predvolania dostavila aj XXXXX, ktorá uviedla, že jej partner XXXXX chytil syna XXXXX, sotil ho a nadával mu. Nadával aj jej a vytýkal jej neveru. XXXXX zároveň uviedla, že XXXXX nemá rád jej syna XXXXX, bije ho a XXXXX má aj modriny. Hneď po tomto stretnutí kolegyne dňa 20.07.2016 vykonali šetrenie v domácnosti XXXXX S maloletým XXXXX bol vykonaný pohovor, v rámci ktorého maloletý uviedol, že s XXXXX sa nebojí chodiť von na prechádzky, pričom dodal, že **Ľubo ho nebije**, avšak babka mu škaredo nadáva.

Pri častých aj neohlásených návštevách v domácnosti XXXXX nezistili žiadne závažné nedostatky. Domácnosť bola vždy v poriadku, deti kludné. Na vulgárne nadávky maloletého XXXXX sa sťažovala pri ich návštevách XXXXX, matka

obvineného, ktorá žila v dome na prízemí. XXXXX sa pred pracovníčkami úradu opakovane vyjadrila, že Ľuboš nemá malého Mareka rád, lebo nie je jeho a že mu vulgárne nadáva. **Nikdy sa však nest'ážovala na fyzické napádania maloletého.** Pre uvedené opakovane žiadala správy od ošetrojúceho lekára, pediatra MXXXXX, zo základnej školy ako aj materskej školy, ktoré maloletý navštevoval, ako aj z Centra pedagogicko-psychologického poradenstva XXXXX, kam bol maloletý pred odklad školskej dochádzky odporučený. Uvedené inštitúcie nesignalizovali v danej veci žiadne známky násilia, ani iný podnet. V správach sa opakovane uvádzalo, že dieťa je nezrelé, používa vulgarizmy, malo odloženú školskú dochádzku a problémy v správaní.

Dňa 02.10.2017 vykonala s maloletým XXXXX pohovor bez prítomnosti jeho matky. Počas rozhovoru maloletý na ňu pôsobil uvoľnene, bez známok strachu a stiesnenosti, rozprával najprv o škole, o súrodencoch, o bežných veciach, ktoré rád robí. Incident zo dňa 30.09.2017 opísal tak, že mama bola na dvore, kde vešala prádlo. Jeho XXXXX vyhnal z izby a to tak, že ho silno schmatol. To schmatnutie bolo také, že ho buchol do brucha. Nažaloval to preto mame, ktorá išla následne za Ľubom a hádali sa. On silno buchol rukami do dverí, na ktorých rozbil sklo, lebo cítil hnev na Ľuba. Ďalej sa maloletý XXXXX vyjadril, že Ľubo ho často búcha po chrbte aj dubovanská babka, aj mama. Mama často na neho kričí. Maloletý pôsobil kľudne, veci rozprával bez emočného zaťaženia, počas pohovoru uviedol, že mama aj Ľubo ho majú niekedy radi, ale dubovanská babka ho rada nemá. Na jej otázku, či by chcel XXXXX niečo zmeniť alebo čo by chcel, maloletý povedal, že by chcel dom s bazénom.

Najväčšie problémy v danej rodine vnímajú pracovníčky Úradu práce sociálnych vecí a rodiny XXXXX so zabezpečením bývania pre rodinu, ktorá nemá svoje bývanie, aktuálne je matka XXXXX umiestnená aj s deťmi v Azylovom dome XXXXX.

Výpoveď svedkyne XXXXX bola verifikovaná obsiahlym spisom maloletého M.V. , vedeným na Úrade práce sociálnych vecí a rodiny XXXXX pod sp. zn. SDD XXXXX (č.l.398-741). Z obsahu uvedeného spisu zároveň vyplýva, že na Okresnom súde XXXXX je pod sp. zn. XXXXX vedené konanie vo veci nariadenia neodkladného opatrenia k maloletému M.V. V uvedenej veci Úrad práce sociálnych vecí a rodiny XXXXX navrhuje maloletého ponechať v náhradnej starostlivosti starého otca XXXXX (č.l.404).

XXXXX (č.l.88-90), psychologička z Centra pedagogicko-psychologického poradenstva XXXXX, uviedla, že do poradne prišiel maloletý prvýkrát dňa 11.04.2016 spolu so svojou matkou a to z dôvodu vyšetrenia školskej zrelosti. Vyšetrenie bolo odporučené základnou školou z dôvodu nedostatočnej pripravenosti maloletého. Počas vyšetrenia sa maloletý voči matke správal drzo, neposlúchal ju, nerešpektoval ju, pobehoval. Dňa 25.10.2016 prišla XXXXX so svojim synom do poradne znova a to na základe výchovných opatrení Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny XXXXX. V poradni riešili výchovné problémy maloletého. Maloletý navštívil ich poradňu následne sedemkrát v období od 25.10.2016 do 15.06.2017. Počas jednotlivých stretnutí nespozorovala na odhalených častiach tela, či na tvári u maloletého žiadne zranenia. Maloletý obvineného nazýval „zlý tato“ a biologického otca označoval ako „dobrý tato“. O obvinenom vrel, že mu nadáva, rozprával o

ňom apaticky, bez emocionálneho zaťaženia. Matka dieťaťa uviedla, že XXXXX má s nevlastným otcom zlý vzťah, tento nie je jeho, vulgárne mu nadáva, ale **neuvádzala fyzické napádania**. Vykonávala poradenskú činnosť ohľadom zvládnutia nevhodných prejavov **v správaní maloletého, napriek uvedenému si na dieťati nevšimla znaky typické pre týrané deti**. Dieťa označila ako zanedbané, z nevhodného sociálneho prostredia, tzv. sociálne podstimulované.

XXXXX (č.l.91-93), triedna učiteľka 1. ročníka Základnej školy na ulici XXXXX, ktorú navštevuje od septembra 2017 maloletý XXXXX, uviedla, že **maloletý rovesníkom v triede vulgárne nadáva, bije sa, ignoruje prácu na vyučovaní**, je často unavený, v triede zaspáva, táto situácia je stále horšia a nezmenila sa ani odchodom obvineného XXXXX zo spoločnej domácnosti. Na voľne dostupných odhalených častiach tela maloletého si nikdy nevšimla zranenia, postrehla však, že matka dieťaťa je voči nemu vulgárna, dieťa nezvláda. **XXXXX je ťažko zvládnuteľným dieťaťom voči osobám, ktoré sa autoritatívne prejavujú**.

XXXXX (č.l.98-101), učiteľka materskej škôlky, ktorú maloletý XXXXX navštevoval, uviedla, že maloletého mala spolu s kolegyňou XXXXX v triede ako predškôlaka v období rokov 2016-2017. Od kolegyň, ktoré mali maloletého XXXXX predtým v skupine, mala vedomosť o tom, že **sa jedná o dieťa hyperaktívne, ťažko zvládnuteľné po výchovnej stránke a dieťa, ktoré používa vulgarizmy a tieto bolo potrebné eliminovať. Mal tendenciu ubližovať ostatným deťom, bezdôvodne do nich šťuchol, kopol alebo ich strašil**. Najväčší vplyv na neho malo citlivé zaobchádzanie. Počas pobytu v škôlke sa maloletý minimálne dvakrát denne prezliekal, opakovane ho teda videla v spodnom prádle, avšak **nikdy si na jeho tele nevšimla žiadne zranenia, hematómy, resp. žiadne stopy po fyzickom násilí**.

XXXXX (č.l.113-117), učiteľka materskej škôlky, ktorú maloletý XXXXX navštevoval, uviedla, že v školskom roku 2016/2017 mala triedu predškôlakov, do ktorej chodil aj maloletý XXXXX, v tom čase mal už odloženú povinnú školskú dochádzku. Dôvodom pre odloženie školskej dochádzky bola nepozornosť, nesústredenosť a nedostatočne rozvinutie grafomotoriky. K osobe maloletého uviedla, že **bol akoby bez mantinelov, často používal vulgarizmy, keď sa mu niečo nedovolilo alebo zakázalo mal prejavy zlosti a agresivity, vystupoval akoby mohol všetko**. Určite sa **nejednalo o dieťa bojzlivé a ustráchané**. **Napriek tomu, že maloletého videla v škôlke len v spodnom prádle (pri prezliekaní v čase rannej rozcvičky a pri ukladaní na poobedňajší spánok) na tele si nevšimla žiadne stopy po násilí**.

XXXXX (č.l.118-122), učiteľka materskej škôlky, ktorú maloletý XXXXX navštevoval, uviedla, že v školskom roku 2016/2016 pôsobila v triede, ktorú navštevoval maloletý XXXXX. Charakterizovala ho ako **dieťa suverénne, v porovnaní s ostatnými deťmi bola agresívnejší, „vychcaný“ a bol vulgárny**. Svojim rovesníkom sa snažil priblížiť, ale tým, že im robil zle, tí ho skôr odmietali, avšak mal aj kamarátov, s ktorými sa hral. V rámci svojho pôsobenia v škôlke si na maloletom nikdy nevšimla neurotické prejavy, ako napr. pomočovanie, zajakávanie, o obvinenom nehovoril, ani sa na neho žiadnym spôsobom nesťažoval.

XXXXX Rokašová (č.l.128a -128f), učiteľka materskej škôlky, ktorú maloletý XXXXX navštevoval, uviedla, že maloletého mala v triede od jeho troch rokov do

šiestich rokov. Dieťa malo problémy v správaní, bolo hyperaktívne, ale v podstate sa jednalo o nevychované dieťa. Deťom bral hračky a tie si potom schovával do svojej skrinky, deti strašil, fyzicky ich napádal tak, že do nich sácal. Ak sa mu však preukázal nejaký prejav lásky, tak bol milý, avšak keď sa od neho otočila, už robil zle. Práca s ním bola skutočne ťažká, nie je to zabudnuteľné dieťa. **Nikdy si na dieťati nevšimla nejaké stopy po násilí, jednalo sa len o nejaké odreniny na kolenách, ktoré má však každé dieťa v jeho veku, o nič výnimočné sa nejednalo.**

XXXXX (č.l.108-112) sa k veci vyjadrila, že rámci svojej privatej psychologickéj poradne, ktorú prevádzkuje v Piešťanoch vykonáva na čiastočný úväzok aj prácu školského psychológa v predškolských zariadeniach v rámci mesta XXXXX. Túto prácu vykonáva od roku 2010 a navštevuje aj predškolské zariadenie, do ktorého chodil maloletý XXXXX. Jej poradenstvo spočívalo v tom, že jedenkrát za dva týždne zariadenie navštívila a to dva dni po sebe dopoludnia a popoludní - pozorovala deti v kontakte s učiteľkou a rovesníkmi. Vždy strávila pozorovaním dve hodiny, následne robila pohovory s vybratými deťmi, prípadne s ich rodičmi, učiteľkám dávala následne odporúčania. V rámci tejto práce v priebehu roku 2016-2017 venovala pozornosť maloleťmu XXXXX z dôvodu, že sa jednalo o dieťa s odloženou školskou dochádzkou. S maloleťm vykonala dvakrát osobný pohovor, a to vo februári 2016 a v januári 2017. XXXXX pri kreslení rodiny do tejto zakomponoval medzi jej členov aj otca, neuviedol, či sa jedná o obvineného alebo jeho biologického otca. Otca v kresbe nakreslil usmiateho a z tejto kresby psychologička nepostrehla žiadny problém v rodine. XXXXX označila za dieťa nezrelé, ktoré malo problém s udrжанím pozornosti, v bežnom slovníku a prejavocho používal vulgarizmy. **Jednalo sa o bezprostredné, veselé dieťa, ktoré vôbec nejavilo známky stiesnenosti, ani zneurotizovania, resp. nejavilo známky týraného dieťaťa. Na dieťati nevidela modriny, či iné stopy po zranení.**

XXXXX (č.l.104-107), priateľ XXXXX, k veci vypovedal, že za priateľkou XXXXX chodil do ich domácnosti v spornom období asi dvakrát týždenne, nikdy nebol počas návštevy svedkom incidentu, resp. napádania, či už fyzického alebo slovného zo strany obvineného XXXXX voči maloleťmu XXXXX. Obvinený XXXXX zväčša nebol doma, bol v práci a XXXXX mu spomínala, že sa vracia domov neskoro večer. Obvinený XXXXX finančne sám zabezpečoval chod celej domácnosti, XXXXX brával na hasičské súťaže, kupoval mu veci. XXXXX poslúchol až potom, keď na neho jeho matka zvýšila hlas, aj to niekedy nie, robil naďalej zle a usmieval sa pri tom. Nikdy na tele maloleťého nevidel modriny, XXXXX sa mu ani nikdy nestražoval na bitky, či iné zlé zaobchádzanie, napriek tomu, že s týmto bol v kontakte. Dňa 30.09.2017 na základe telefonátu od XXXXX viezol ju, jej matku XXXXX a malého XXXXX na pohotovosť do Piešťan, lebo XXXXX mal poranené ruky. Od zlosti rozbil sklo na dverách. XXXXX mu uviedla, že obvinený maloleťého nemohol odviešť, lebo v tom čase vraj niekam viezol svoju matku, tak požiadal o odvoz jeho. Po ceste na ošetrenie sa v aute XXXXX hádala so svojou matkou XXXXX, ktorá je podľa neho veľmi hlučná a teatrálna. Na pohotovosti robili XXXXX aj CT vyšetrenie, pričom XXXXX mal povedať lekárom, že ho XXXXX udrel do brucha. Potom lekár povedal, aby podali na XXXXX oznámenie na políciu, k čomu aj došlo.

XXXXX (č.l.123-128), otec XXXXX a zároveň starý otec maloleťého Mareka, uviedol, že nemá dobrý vzťah ani so svojou dcérou, ani s jej bývalým manželom

XXXXX, s ktorým sa takmer vôbec nestretáva. Dcéra XXXXX je voči nemu vulgárna, kričí a takto sa správa aj voči maloleťmu XXXXX tohto riadne nevychováva. XXXXX má tiež rovnaké vulgárne správanie voči nemu ako starému otcovi. Vyzdvihol účelové správanie svojej dcéry, ktorá podľa jeho vyjadrení žila v neusporiadanom vzťahu so svojim bývalým manželom, s ktorým si nezabezpečili bývanie a sťahovali sa na rôzne miesta. Často sa mu dcéra sťažovala na zlé spolužitie s Ľubomírom, ako ju tento napáda, potom sa zase ku nemu vrátila a pred ním na svojich rodičov rozprávala negatíva a toto sa opakovalo. XXXXX podľa neho rozprávala vždy to, čo jej vyhovovalo. Označil ju za konfliktnú so sklonmi ku klamstvu. **Osobne nikdy nevidel, že by XXXXX fyzicky napádal, alebo psychiky ponižoval maloleťmu XXXXX.** Videl ako dcéra XXXXX maloleťmu cez oblečenie bila holou dlaňou a to rukou po chrbte a ostatných častiach tela s výnimkou hlavy a videl asi päťkrát za celé obdobie na chrbte a stehnách maloleťmu modriny, ktoré dcéra XXXXX označila ako buchnutie či úder maloleťmu o niečo.

Za účelom zistenia, či poškodenému maloleťmu XXXXX bolo spôsobované fyzické a psychické utrpenie, vyšetrovateľ uznesením ČVS:ORP-1XXXXX zo dňa 11.10.2017 pribral do konania znalca z odboru psychológie, odvetvie klinická psychológia detí a klinická psychológia dospelých, a to **Ústav pre znaleckú činnosť v Psychológii a Psychiatrii, spol. s r.o. Nové Zámky.** Zo záverov znaleckého posudku číslo XXXXX zo dňa 08.12.2017 (č.l.159-184) vyplýva, že maloleťmu XXXXX má menšiu zrelosť centrálnej nervovej sústavy, z čoho vyplýva aj menšia emočne-sociálna zrelosť. Na vývoji jeho osobnosti sa podieľali a podieľajú jeho „biologické danosti“ a vplyv prostredia, v ktorom vyrastá, pričom ide o celkovú atmosféru prostredia v dlhom časovom priebehu. Maloleťmu má priemerný intelektový výkon v dolnom pásme priemeru, čo je rozporuplné, tento výsledok z dôvodu testových metód skúmania môže byť ovplyvnený ochotou dieťaťa spolupracovať a sústrediť sa. Maloleťmu je schopný objektívne vnímať vzniknuté javy a vonkajšie podnety.

Maloleťmu sa v kontakte so znalcom psychológom vyjadroval dosť úsborne. Sám od seba nehovoril skoro vôbec nič, odpovedal len na otázky znalca, aj to bola väčšina jeho odpovedí veľmi stručná, niektoré odpovede boli len jednoslovné. Pritom sa ale v kontakte so znalcom neprejavovali známky strachu, napätia, či odmietnutie znalca. Obvineného nazýval „XXXXX a **potvrdil, že tento ho bil, no toto bitie vymedzoval len na konfliktné situácie,** napr. pri sledovaní televízie. V rámci tohto však maloleťmu popisoval aj to, že sa snažil mať v tomto aj istú „aktívnu rolu“, lebo napr. hovoril, že keď ho Ľubo udrel do brucha, vrátil mu to, keď mu Ľubo prepol televízor, prepol mu ho späť, taktiež priznal, že otcovi aj starej matke nadával. Maloleťmu tiež uvádzal, že ho bila aj matka XXXXX, ktorá ho bila po chrbte, tvári aj po rukách. Keď mal znalcovi prakticky ukázať, ako ho bil otec a ako mama, vždy udrel otvorenou rukou do chrbta, pričom úder od matky bol silnejší ako úder od otca. O obvinenom hovoril, že bol zlý, lebo ho bil a nikdy ho vraj nepochválil, na druhej strane však spomínal viacero aktivít s ním, ktoré ho zjavne zaujali a bavili ho (išli sa pozerať na ovečky, boli ich kŕmiť...) O vlastnom otcovi hovoriť nechcel, hovoril, že nevie, kde je, ani čo robí. Biologický otec nehrá v doterajšom živote, resp. vnímaní maloleťmu podstatnú rolu, jeho pozornosť sa vo vzťahu k dospelým zameriava na obvineného a na matku, ktorých vnímal „v dobrom aj zlom“.

Voči „negatívnym podnetom“ zo strany obvineného sa maloleťmu XXXXX snažil

vymedzovať, snažil sa byť aktívny, neprijímal zjavné tresty z jeho strany pasívne. Maloletý sa nedostával do role týraného dieťaťa (pasivita, neschopnosť sa voči trestom postaviť, podrobný postoj a pod...) aj napriek tomu, že bol terčom násilného správania zo strany nevlastného otca, aj zo strany matky. Hoci maloletý dostával fyzické tresty, vnútorne sa správaniu nevlastného otca a matky nepodrobil a snažil sa zachovať voči tomu aspoň vnútorný postoj, vzdor, či odpor, čo nie je v súlade so správaním dieťaťa, ktoré trpí syndrómom týraného dieťaťa.

Maloletý zažil v domácom prostredí opakované fyzické tresty zo strany dospelých, no tieto nezanechali na jeho psychickom vývine také stopy, ktoré by ho výraznejšie ovplyvnili v jeho ďalšom fungovaní. **Nevykazuje teda syndróm týraného dieťaťa.**

Rodinné prostredie, v ktorom maloletý vyrastal, bolo problémové. Jeho vlastný otec nikdy nežil s jeho matkou v spoločnej domácnosti, syna len občas navštevoval. Jeho matka s ním bývala u svojich rodičov, potom v azylovom dome a nakoniec v dome svojho bývalého manžela a súčasného partnera. Z domu vlastných rodičov ju jej vlastný otec vyhodil, z azylového domu sú správy, že matka je konfliktná, vulgárna, s matkou obvineného mala konflikty a toto všetko maloletý XXXXX zažíval. Na základe osobnostných predpokladov matky maloletého (disharmonická osobnosť s histriónskymi rysmi a rysmi impulzivity) a obvineného je možné, že sa títo obaja mohli správať k maloletému impulzívne, resp. agresívne, znalci však nepredpokladajú zvýraznenú tendenciu k agresívnemu správaniu v zmysle snahy, či túžby ubližovať inému. Jednalo sa jednoducho o impulzívne konanie o nezvládnutie danej situácie.

Pre celkové posúdenie vzťahov v rodine maloletého ich vnímania samotným dieťaťom znalci uviedli, že nevlastný otec XXXXX bol pre maloletého dosť dôležitou osobou, pretože mu poskytoval podnety. Niektoré podnety u neho vyvolávali negatívne reakcie a to fyzické tresty a nadávky, iné podnety pôsobili na maloletého pozitívne a to spoločné aktivity, činnosti, akcie. Nevlastný otec mu poskytol tzv. čierno-biely obraz. Postoj maloletého voči matke a pocity nie sú také silné, síce maloletý uviedol znalcom, že ho aj matka bije, na druhej strane vravel, že táto ho občas aj pochváli, no nedokázal pomenovať žiadne spoločné aktivity, činnosti, ktoré s matkou robil. Maloletý uviedol znalcom, že by chcel bývať s matkou bez obvineného, čo znalci zdôvodňujú tým, že v čase kedy prebieha vyšetrovanie tento žil s matkou a z uvedeného vyplýva takéto jeho vyjadrenie a úvaha.

V rámci výsledkov psychiatrického a ani psychologického vyšetrovania neboli u maloletého XXXXX o zistené známky, ktoré by poukazovali na závažnejšie narušenie jeho vývinu vplyvom určitých vonkajších faktorov, **neboli explorované príznaky syndrómu týraného dieťaťa, nebola explorovaná duševná porucha vyvolaná reakciou na stres, ani iná závažná duševná porucha, ktorá by sa rozvinula v súvislosti s konaním obvineného.**

Za účelom vyšetrovania osobnostnej výbavy obvineného XXXXX, jeho intelektu a povahových rysov a vlastností vyšetrovateľ uznesením ČVS:ORP-1XXXXX zo dňa 10.10.2017 pribral do konania znalca z odboru psychológie, odvetvie klinická psychológia detí a klinická psychológia dospelých, a to **Ústav pre znaleckú činnosť v Psychológii a Psychiatrii, spol. s r.o. Nové Zámky.** Zo záverov

znaleckého posudku číslo XXXXX zo dňa 08.12.2017 (č.l.131-156) vyplýva, že sa jedná o osobu s intelektom v rámci pásma podpriemeru populácie. K riešeniu úloh pristupuje s neistotou a rigiditou. Znalci u neho nezistili známky psychotického ochorenia ani afektívnej poruchy, je schopný vnímať realitu, interpretovať a aj reprodukovať. V rámci povahových čŕt znalci hovoria o menej diferencovanej, jednoduchšej osobnosti s možnosťou impulzívnejších reakcií, ktorá sa je rigidnejšia, menej prispôsobivá a menej sociálne obratná vo vzťahoch. Agresivita nie je dominantnou črtou jeho osobnosti, obvinený nemá túžbu, či potrebu ubližovať iným. K prípadným agresívnym reakciám z jeho strany prichádza na pozadí toho, že sa cíti zneistený, frustrovaný, či bezmocný a aj s prispením jeho impulzivity, je schopný riešiť situáciu inak. Nie je schopný zvládnuť dlhodobú a tým súvisiaci krátkodobú záťaž, ktorá súvisí s problematikou rodinných vzťahov, kde možno predpokladať aj problematickeho partnera.

Obvinený mal pocit, že sa o všetko musel starať sám, chodil do práce, ráno viezol celú rodinu do Piešťan (do škôlky a školy), v nedeľu varil, chodil s deťmi na prechádzky, pričom mal dojem, že matka dieťaťa sa na rodinnom živote podieľala málo. To mohlo u neho celkovo zvyšovať pocit nespokojnosti a frustrácie. Bol síce veľmi aktívny, no na druhej strane si nevedel poradiť so svojou manželkou a jej správaním. Znalci dospeli k záveru, že XXXXX využila existujúcu situáciu a tým aj svojho bývalého manžela ako sa len dalo a on sám bol tým frustrovaným.

V dôsledku vlastnej frustrácie a bezmocnosti sa obvinený mohol správať voči maloletému agresívne, no táto agresivita nemala za cieľ ublížiť maloletému, ale bola impulzívnym ventilovaním jeho vlastnej nespokojnosti s danou situáciou. Na druhej strane obvinený zapájal maloletého do rôznych spoločenských aktivít, čo oceňoval sám maloletý, takže aj z tejto strany nemalo jeho správanie voči maloletému charakter týrania, či ponižovania. Jeho správanie nemalo voči maloletému charakter vyvršovania sa na maloletom.

Z dôvodu obhajobou predloženého záznamu z evidenčnej karty dieťaťa – mladistvého postihnutého na zdraví, z ktorého vyplynulo, že svedkyňa XXXXX mala v detstve diagnostikovanú mentálnu retardáciu, bol na základe príkazu súdu Okresného súdu v Piešťanoch sp. zn. XXXXX zo dňa 08.11.2017 skúmaný duševný stav svedkyne XXXXX a to **Ústavom pre znaleckú činnosť v Psychológii a Psychiatrii, spol. s r.o. Nové Zámky.** Zo záverov znaleckého posudku číslo XXXXX zo dňa 08.12.2017 (č.l. 213-237) vyplýva, že v prípade osoby XXXXX sa jedná o simplexne štruktúrovanú, akcentovanú osobnosť s histriónskymi a impulzívnymi rysmi, pričom sú u nej zvýraznené tendencie k impulzívnejším reakciám, ako aj znížená schopnosť empatie voči potrebám iných, ako aj tendencia uspokojovania svojich potrieb. V správaní má táto sklony k zvýšenej sebaaprezentácii, sugestibilite, pohotovosť k impulzívnemu správaniu, zníženú frustračnú toleranciu, zúženú záujmovú sféru, naznačená je u nej hypobulia, hypokativita, centrovanie na uspokojovanie aktuálnych potrieb bez ohľadu na dôsledky. Menovaná má síce znížený intelekt a to v pásme podpriemeru populácie, netrpí však žiadnou duševnou poruchou, či chorobou v pravom zmysle. Vyššie uvedené charakteristiky vyplývajú z jej osobnosti, sú jej povahovými rysmi. V čase, keď XXXXX vypovedala, nebola u nej znížená schopnosť správne vnímať alebo vypovedať, nebola u nej zistená závislosť na konzumácii návykových látok a pod. Táto je schopná vnímať, aj vypovedať, ale jej typické vyššie opísané rysy osobnosti zdôvodňujú jej správanie.

Zo záverov znaleckého posudku číslo XXXXX zo dňa 30.11.2017 (č.l.192-

209), vypracovaného **XXXXX**, **znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia**, ku zraneniam maloletého Mareka vyplýva, že pri fyzickom incidente, ku ktorému malo dôjsť dňa 30.09.2017 utrpel maloletý reznú ranu na volárnej vnútornej strane ľavého predlaktia v oblasti strednej tretiny predlaktia, povrchovú, dĺžky asi 5cm, reznú ranu na radiálnej strane distálnej –dolnej časti ľavého predlaktia, povrchovú, dĺžky asi 3 cm, dve rezné ranky v oblasti IV, prsta pravej ruky, v oblasti základného a stredného článku, veľkosti asi 0,5 cm, reznú ranu v oblasti pravého zápästia asi 4 cm dlhú. V mechanizme vzniku týchto zranení sa mohol uplatniť náraz do tvrdého, tupého ale krehkého predmetu, akým je napr. sklo Intenzita pôsobiacej sily pri vzniku zranenia bola len veľmi slabá. V danom prípade nedošlo k ohrozeniu ani k zraneniu dôležitého orgánu ľudského tela. Zranenia nevykazujú známky svedčiace o fyzickom násilí vedenom inou osobou voči maloletému. Doba liečby je v danom prípade do jedného týždňa, pričom táto je spontánna i bez lekárskeho dohľadu, či medikamentov. Poškodený nebol vplyvom zranenia výraznejšie obmedzený v bežnom spôsobe života a nezanecháva trvalé funkčné následky. Ako kozmetický následok zostanú povrchové jazvy po ranách na horných končatinách.

Poškodený maloletý **XXXXX** zároveň utrpel pomliaždenie mäkkých tkanív brušnej steny, ľahšieho charakteru, ktoré vzniklo priamym pôsobením tvrdeného, tupého predmetu, pôsobiaceho na oblasť brucha. Mohlo sa jednať o úder vedený rukou útočníka, prípadne i nohou útočníka o veľmi slabej intenzity. V danom prípade nedošlo k ohrozeniu ani k zraneniu dôležitého orgánu ľudského tela, doba liečby je do jedného týždňa, pričom táto je spontánna i bez lekárskeho dohľadu či medikamentov. Poškodený nebol vplyvom zranenia výraznejšie obmedzený v bežnom spôsobe života a zranenie nezanecháva trvalé funkčné následky.

Znalec sa v znaleckom posudku vyjadril k hematómu na stehne maloletého, ktoré je zdokumentované na č.l.190, pričom znalec uviedol, že k tomu mohlo dôjsť cca 7 až 10 dní pred vyhotovením fotografie, teda cca 20.09.2017 a jedná sa o pomliaždenie mäkkých tkanív a krvný výron na pravom stehne v štádiu vstrebávania. Tieto pomliaždenia vznikli taktiež priamym pôsobením tvrdého tupého predmetu na oblasť stehna. Mohlo sa jednať o úder tvrdého, tupého predmetu - napr. nohou útočníka, dreveným kolom ... do oblasti stehna, ale i náraz stehnom do tvrdého, tupého predmetu /nábytok/. Jedná sa však o oblasť, ktorá býva často zranená i bez zavinenia inou osobou, hlavne pri páde, resp. náraze do tvrdého tupého predmetu. Intenzita pôsobiacej sily pri vzniku tohto zranenia bola slabá. Zranenie spôsobuje krátku dobu trvajúcu poruchu zdravia. Zhojí sa spontánne i bez lekárskeho dohľadu a liečby do jedného týždňa.

Zo zápisnice o domovej prehliadke (č.l.249-250) vykonanej vyšetrovateľom PZ dňa 02.10.2017 na základe príkazu Okresného súdu **XXXXX** sp. zn. **OXXXXX** zo dňa 02.10.2017 (č.l.244-248) vyplýva, že v rodinnom dome číslo 357 v obci **XXXXX**, ktorý obýva **XXXXX**, sa nenašla žiadna zbraň.

Z lekárskej správy **XXXXX** (č.l.289), detského lekára, ktorý má v starostlivosti maloletého **XXXXX**, vyplýva, že maloletý je od narodenia v jeho starostlivosti, tento sa pravidelne zúčastňuje povinných prehliadok a očkovaní, podľa lekára je to dieťa s miernym psychickým zaostávaním, **pričom na tomto si nikdy nevšimol žiadne známky násilia**. V septembri 2017 bol informovaný o tom, že dieťa bolo ošetrené na chirurgii v Piešťanoch z dôvodu prerazenia sklenej výplne dverí rukami a údajný

úder do brucha od otca s negatívnym nálezom po chirurgickom vyšetrení. Dieťa sa pri vyšetrení nikdy nestťažovalo na rodičov, je trochu nevychované, pri návšteve rozhadzuje veci po ambulancii a kradne hračky z čakárne.

Z listinných materiálov zabezpečených z vyšetrovacieho spisu ČVS:ORP-1039/3-VYS-TT-2016 bolo zistené, že trestné oznámenie XXXXX pre podozrenie zo spáchania zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť XXXXX na maloletom Marekovi v období od konca roku 2015 do júna 2016 bolo v zmysle § 197 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku odovzdané Okresného úradu v Piešťanoch, odboru všeobecnej vnútornej správy.

Z registra trestov vyplynulo, že obvinený bol trestaný len jedenkrát, a to rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. XXXXX zo dňa 22.04.1992 za trestný čin neoprávneného užívania cudzej veci podľa § 249 odsek 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní dva mesiace s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu jeden rok. Osvedčil sa dňa 10.08.1993. V ústrednej evidencii priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky má evidované len tri drobné priestupky na úseku cestnej premávky.

Súčasťou vyšetrovacieho spisu je aj petícia obyvateľov obce XXXXX k osobe obvineného XXXXX (č.l.293-295), z ktorej vyplýva, že obvinený je v obci vnímaný pozitívne ako nekonfliktný človek, vždy ochotný pomôcť.

Rovnako pozitívne je obvinený hodnotený aj predsedom Dobrovoľného hasičského zboru XXXXX XXXXX (č.l.291), resp. správou Základnej organizácie Dobrovoľného hasičského zboru XXXXX (č.l. 290).

Zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona sa dopustí ten, kto blízkej osobe spôsobí fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán a popálenín rôzneho druhu, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrázaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, násilnou izoláciou, citovým vydieraním alebo iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické alebo psychické zdravie alebo obmedzuje jej bezpečnosť.

Objektom tohto trestného činu je ochrana blízkych osôb a ochrana osôb, ktoré so zreteľom na nedostatok veku (deti) alebo plnoleté osoby pre chorobu, starobu, invaliditu, mentálnu retardáciu, sú v starostlivosti alebo výchove iných osôb. U oboch kategórií osôb ide najmä o ochranu pred domácim násilím.

Osobou blízkou sa podľa § 127 odsek 4 Trestného zákona rozumie príbuzný v priamom rade, osvojiteľ, osvojenec, súrodenec a manžel; iné osoby v pomere rodinnom alebo obdobnom sa pokladajú za osoby seba navzájom blízke len vtedy, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá právom pociťovala ako ujmu vlastnú. Na účely tohto trestného činu je blízkou osobou aj osoba, ktorá s páchatelom žila v spoločnej domácnosti (§ 127 odsek 5 Trestného zákona).

Podľa novelizovaného znenia účinného od 01.01.2016 na naplnenie znakov trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby bude dostačujúce preukázanie

spôsobenia fyzického utrpenia alebo psychického utrpenia jedným z konaní podľa § 208 odsek 1 písmeno a) až e). „Fyzický alebo psychický stav utrpenia“ je individuálnou kategóriou závislou od prahu znášanlivosti každého človeka, bude možné na dokazovanie objektívnej stránky trestného činu analogicky použiť judikát sp. zn. 20/1984-I, ktorý je uvedený nižšie. Pod pojmom "fyzické alebo psychické utrpenie" treba rozumieť taký stav, ktorý sa vyznačuje telesnými alebo duševnými bolesťami, ktoré ovplyvňujú obvyklý spôsob života týranej osoby a netrvajú celkom krátky, prechodný čas.

Týranie je zlé zaobchádzanie so zverenou osobou, ktoré sa vyznačuje vyšším stupňom hrubosti a bezcitnosti a určitou trvalosťou, ktoré táto osoba pociťuje ako ťažké príkorie. Nemusí ísť o sústavné alebo dlhší čas trvajúce konanie. Nevyžaduje sa, aby u zverenej osoby vznikli následky na zdraví, musí však ísť o konanie, ktoré týraná osoba pre jeho krutosť, bezohľadnosť alebo bolestivosť pociťuje ako ťažké príkorie.

Zo subjektívnej stránky sa vyžaduje úmysel.

Vyhodnotením vyššie uvedeného a na vec sa vzťahujúceho dôkazného materiálu bolo zistené, že správanie obvineného XXXXX spočívajúce v tom, že od presne nezisteného času, najmenej od mesiaca december 2015 do 30.09.2017 v rodinnom dome v XXXXX ako nevlastný otec maloletého sedemročného XXXXX., žijúceho s ním v spoločnej domácnosti, mal tohto pravidelne, asi raz týždenne a posledné tri mesiace každodenne udierať päťami do hlavy a do chrbta, sácať ho na zem a kopať do oblasti nôh, vulgárne mu nadávať, že je „kokot, bukmen, zkurvysyn, príživník, debil, asociál a iné“ a vyhrážať sa mu, že ho zabije, pričom dňa 30.09.2017 ho mal udrieť päťou do brucha, následkom čoho maloletý vybehol na poschodie rodinného domu a rukami rozbil sklenenú výplň na dverách detskej izby a spôsobil si tak rezné poranenia vyžadujúce lekárske ošetrenie, nedosiahlo takú intenzitu, aby ho bolo možné ďalej posudzovať ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písm. a) Trestného zákona. Nebola totiž preukázaná početnosť a intenzita protiprávných útokov zo strany obvineného a ani taká miera ich hrubosti, bezohľadnosti alebo bolestivosti, či pohnútka obvineného maloletému ubližovať, aby mohli byť tieto v súhrne hodnotené ako týranie osoby v trestnoprávnom zmysle.

Konanie obvineného XXXXX nenapĺňa zákonné znaky zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, a to z dôvodu nenaplnenia tak objektívnej stránky ako aj subjektívnej stránky uvedeného zločinu.

V danom prípade bol obvinený XXXXX čo do intenzity a hrubosti správania sa voči maloletému usvedčený svedkyňami XXXXX a XXXXX. Ich výpovede však boli vyvrátené, čo do hrubosti a intenzity nimi uvádzaných útokov celým ostatným zhromaždeným dôkazným materiálom. Výpoveď svedkyne XXXXX bola spochybnená znaleckým posudkom Ústavu pre znaleckú činnosť v Psychológii a Psychiatrii, spol. s r.o. Nové Zámky, vychádzajúcim zo skúmania jej osobnosti, kde bolo skonštatované, že sa jedná o simplexne štruktúrovanú, akcentovanú osobnosť s histriónskymi a impulzívnymi rysmi. Rovnako tiež znalecké skúmanie maloletého XXXXX u tohto nepotvrdilo syndróm týraného dieťaťa a ani žiadnu inú menej závažnú poruchu i napríklad prechodného charakteru, ktorá by bola podmienená

zlým, agresívnym a násilným zaobchádzaním s maloletým zo strany obvineného. Celé správanie a vonkajšie prejavy maloletého nejavili navonok známky utiahnutého, sklesnutého, ustráchaného a zneurotizovaného dieťaťa, čo skonštatovali, pedagógovia, psychológovia a lekár, ktorí v rozhodnom období prichádzali s dieťaťom do kontaktu. Utrpenie, ktoré podľa znalcov mohol maloletý XXXXX v domácom prostredí pociťovať a prežívať však znalci nepripisujú konaniu samotného obvineného, ale celému negatívnemu rodinnému prostrediu a negatívnej atmosfére aká existovala v rodine, v ktorej maloletý XXXXX vyrastal a bol vychovávaný.

Podľa výsledkov psychologického vyšetrenia obvineného XXXXX nie je agresivita dominantnou črtou jeho osobnosti. Tento nemá túžbu ublížovať iným. Impulzívne rysy jeho osobnosti, ktoré sa v čase skutku spolu s nižšou frustračnou toleranciou, rigiditou a horšou prispôsobivosťou podieľali na vyššom výskyte verbálneho i fyzického násillia z jeho strany voči maloletému súviseli s neschopnosťou obvineného zvládnuť dlhodobú a s tým súvisiacu krátkodobú záťaž, ktorá v danom prípade súvisela s problematikou rodinných vzťahov, kde možno predpokladať aj problematickeho partnera.

Vykonaným dokazovaním sa teda **nepreukázalo spôsobenie trestnoprávne relevantného následku na psychike maloletého poškodeného a to v priamej príčinnej súvislosti s konaním obvineného a ani že by konanie obvineného malo intenzitu tzv. týrania alebo domáceho násillia v pravom slova zmysle.**

K naplneniu zákonných znakov skutkovej podstaty nedošlo ani po stránke subjektívnej, nakoľko nebol preukázaný úmysel obvineného poškodeného maloletého týrať.

V priebehu vyhodnocovania zhromaždených dôkazov bolo potrebné zisťovať, či konanie obvineného XXXXX nenaplnilo skutkovú podstatu iného trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona najmä prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona.

Za ublížením na zdraví sa podľa § 123 odsek 2 Trestného zákona rozumie poškodenie zdravia iného, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie, počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života. Za ublíženie na zdraví sa považuje porucha zdravia poškodeného, ktorá mu sťažuje obvyklý spôsob života alebo výkon obvyklej činnosti po dobu okolo 7 dní. Nie každá porucha zdravia je ublížením na zdraví v zmysle Trestného zákona. Nestačia napríklad prechodné bolesti alebo nevoľnosť, oderky alebo nepatrné ranky, hučanie v ušiach a pod. Za ublíženie na zdraví môžeme považovať taký stav (ochorenie, poranenie), ktorý porušením normálnych telesných alebo duševných funkcií sťažuje výkon obvyklej činnosti alebo má iný vplyv na obvyklý spôsob života poškodeného a ktorý vyžaduje lekárske ošetrovanie, aj keď nezanechá trvalé následky. Ublíženie na zdraví je teda taký zmenený stav, ktorý nastal napr. dlhotrvajúcimi bolesťami, nemožnosťou pohybu, pripútaním sa na lôžko a pod.

Z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje úmysel smerujúci k spôsobeniu ublíženiu na zdraví.

S poukazom na vyššie uvádzané dôkazy, najmä na závery znaleckého skúmania znalca XXXXX, kde boli posúdené zranenia maloletého XXXXX zo dňa 30.09.2017 ako zranenia ľahké, vyžadujúce dobu liečenia do jedného týždňa, nie je možné tento skutok posudzovať ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona z dôvodu absencie naplnenia objektívnej stránky skutkovej podstaty tohto trestného činu.

Podľa výsledkov vykonaného dokazovania stíhané konanie obvineného, uvedené v skutkovej vete tohto uznesenia, nenaplnilo ani znaky skutkovej podstaty iného trestného činu, uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona.

Z dôkaznej situácie je však zrejmé, že obvinený sa dopustil určitého protispoločenského konania popísaného v skutkovej vete tohto uznesenia, išlo o hrubé správanie sa obvineného k maloletému, ktoré vyvrcholilo excesom obvineného dňa 30.09.2017, kedy obvinený XXXXX udrel maloletého päšťou do brucha, čím maloletému spôsobil pomliaždenie mäkkých tkanív brušnej steny, ľahšieho charakteru, ktoré zranenie si vyžadujú odôvodnenú dobu liečenia do jedného týždňa.

Správanie obvineného voči maloletému nie je možné považovať za spoločensky a právne žiaduce. Takéto konanie je spoločensky, ale aj v zmysle právneho poriadku nežiaduce a postihu hodné.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno d) zákona číslo 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov sa priestupku proti občianskemu spolunažívaniu dopustí ten, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrázaním, ujmom na zdraví, **drobným ublížením na zdraví**, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo **iným hrubým správaním**.

Konanie obvineného je teda možné posúdiť ako **priestupok proti občianskemu spolunažívaniu v zmysle ustanovenia § 49 odsek 1 písmeno d) zákona číslo 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov** a preto je potrebné uvedenú vec postúpiť Okresnému úradu XXXXX, Odboru všeobecnej vnútornej správy na prejednanie priestupku.

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku prokurátor alebo policajt postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správnym deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

Vychádzajúc zo všetkých dôkazov, ktoré boli vykonané v rámci vyšetrovania a ich vyhodnotením, som rozhodla tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Vydanie uznesenia o postúpení veci nie je v žiadnom prípade faktickým uznaním podozrivého vinným z priestupku, tento prejedná Okresný úrad XXXXX, odbor všeobecnej vnútornej správy Okresného úradu XXXXX.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

Mgr. Katarína Jurčová
prokurátorka